

Barcode - 9999990836347

Title - Pir imam nu varnan

Subject -

Author -

Language - gujarati

Pages - 28

Publication Year - 0

Creator - Fast DLI Downloader

<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>

Barcode EAN.UCC-13

9 999999 083634

पीर धामसानुं वर्णन.

६६२

छपायी प्रसिद्ध करनारा.

कारभारी डाका लपभणु तथा

गणुपतराम अमेराम लट.

आवृत्ति पहेली.

प्रत १०००,

रचनार.

लट गणुपतराम अमेराम तथा

डा. युनीलाल मनसुपराम कडलाल निवासी

अमहावाह—“विजयप्रवर्तक” प्रेस.

संवत् १९५१-५२.

सने १८९५.

कीमत जे आना.

सर्व हक स्वाधीन.

શુભં ભવતુ કલ્યાણમસ્તુ.

અર્પણ પત્રીકા.

સ. રા. રાં. નિતીશા. પીર ઇમામસા ખાવાની ગાદીના મુજબરે
કાકાં. કરમસી નથુ કાકા લી. આપનો નમ્ર સેવક નીચે સહી
કરનારની નમ્રતા પૂર્વક વિનંતી કરવાની કે મેં ગારી અલ્પ-
મતીથી પીર ઇમામસા ખાવાનું વર્ણન તે પીરાણાનું વ-
ર્ણન બનાવ્યું છે તે આગળ ઉપર આસા છે કે
આમાં આના પછીની આવૃત્તીમાં વધારો કરી
સફીસ માટે આ લઘુ પુસ્તક આપના ધર્મી-
ઓને તથા ખીજ સજ્જનોને માટે આ
પ્રગટ કરીને છપાવ્યું છે તેમાં ભૂલ
ચુકની માફી માગું છું તે. આપ
મહેરબાની કરી આ પુસ્તક
સ્વીકારી લેશો.

ગણપતરામ અભેરામ ભટ.

ગીરમથાની નિશાબમાં પે. આ.

૬૨૬૨

શ્રી.

પીરાણા નગરે.

પીર ઇમામસાનું વર્ણન.

ઉત્પત્તી.

હિંદુસ્તાન માંહેના પંજાબ દેશની સરહદ ઉપર મુલતાન શ-
હેરમાં શહેરથી બહાર ધાગ કખીર દીનખાવાનું ધામ ઘણું જોવા
લાયક છે તે કખીર દીનખાવાને પ્રજામાં ૧૭ દીકરા તથા એક
પુત્રી હતી. હવે કખીર દીનખાવા ગુજરી ગયા ત્યારે એમની પાસે
૧૬ દીકરા હતા તે સત્તરમા (સર્વથી નાના) પીર ઇમામસા ખાવા
પાસે નહીં હતા. કખીર દીનખાવામાં પીરઘનો અંશ ધણે ભાગે
રહેલો હતો તે પીરઘનો અંશ થોડો ધણો પીર ઇમામખાવાને
આપ્યો. હવે પીર કખીર દીનખાવા ગુજર્યા ત્યારે તેમનો બ્યારે
જનાનો ત્યાર ક્યો ત્યારે ગુરૂ ઇમામસા ખાવા આવી પહોચ્યા તે
ગામના સકળ મોટા મોટા લોકો આવી મળેલા હતા. તે વખતે
ગુરૂ ઇમામુદ્દીન ખાવાએ જનાનાની કફન ઉંચી કરી પોતે પીતા-
ની પાસે પાંતી માગી. આ જોઈ સકળ જનો વિસ્મય પામી કહ્યું
કે ગુરૂજી આપના પીતા ગુજરી ગયેલા તે હવે તમને કંઈ પણ

ઉત્તર આપી શકશે માટે આપ આવી રીતે ગાંડાં કાઢો તે કંઈ સારું નહીં. હવે પીર ઇમામસા બાવા કંઈ ગાંડાઈમાં પોતાનો ભાગ માગતા નહોતા. પોતે કંઈ માલ મીલકતમાં ભાગ માગતા નહોતા પણ કંઈ પીરાઈ માગતા હતા. તેજ વખતે સર્વ ખેડેલા સજ્જનો દેખતાં કપીર દીનબાવાએ પીર ઇમામસા બાવાને જનાનામાંથી એક તસખીર કાઢીને આપી પણ તેમાં તેા ફુલ બંદગી (નમસ્તું) કરવાનીજ પણ પીરાઈનો અંશ એમાં મળ્યો નહી તેથી ખીજવાર માગવાની આસંકા રહી પછી ખીજ વખતે જનાનામાંથી હાથ કાઢીને પોતાના મુખમાંથી સાકરનો કાંકરો કાઢીને આપ્યો તે પોતે તરતજ ગૃહણ કરીને આરોગી ગયા ત્યારથી તેમને પીરાઈ પૂરેપૂરી મળી ત્યાર પછી તેમને પોતાના રીવાજ મુજબ દફન કરીને ચાલીસો પોતાના ભાઈ સર્વે મળીને સારી રીતે કરીને પોતાના ભાઈની રજા લઈ મુસાફરી અર્થે નીકળ્યા. પ્રથમ સીંધ, કચ્છ, સોરઠ, વગેરે દેશ કરીને દીલ્લીમાં પધાર્યા આ પ્રમાણે સર્વ હિંદુસ્તાનમાં સર્વ મુલકમાં મુસાફરી કરી પોતાનો પડછો બતાવ્યો તે બાબત થોડી હકીકત કવીતારૂપે હું વાંચી સંભળાવું છું તે આપ સકળ સજ્જનો ધ્યાન દઈ સાંભળો મેં મારી અલ્પ મતિથી પીર ઇમામસા બાવાનું થોડું વર્ણન રૂપે તથા થોડી હકીકત કવિતા રૂપે બનાવેલી છે તે ધ્યાન દઈ વાંચો તે થયેલી ભૂલોની મારી માગુ છું.

લી. આ. ન. સે. ગ. અ. ભટ.

શ્રી ૧.

પીરાણા ધામે પીરધમામનું વર્ણન.

રાગ કલ્યાણ સ્તુતી.

- પીર ધમામની વિનંતી હું કરે વાણી બળ થકી મનકુ મહીં ધરું ટેક.
 સુભ મતી આપો દીન જાણીને વર્ણન કરું આવાર,
 સકલ સ્તેહીઓ આપ સુણુજો પ્રીત ધરી અપાર. પીર (૧)
- પીર અને પીરાણા કેરું કર્યું માંહી વર્ણન,
 સકલ સજ્જનો સુણુજો તમે ધરીઅતી ઉમંગ. પીર. (૨)
 સંવત ઓગણીનાં સૈકે એકાવનની સાલ,
 બનાવ્યુ મે રૂડી રીતે અલ્પમતીથી હાલ. પીર (૩)
- બૂલ ચુકની માશી માગું નવજાણું હું પીગળ,
 સહાયસનાભાઈ કેરી લખને બનાવ્યું નિર્મળ. પીર. (૪)
- સુભ મતિ આપો દુઃખ સઉ કાપો રાખો ચરણુની પાસ,
 જોસી કેરો પુત્ર કહાવું પુરજો મનની આસ. પીર. (૫)

(૮)

સીખરણી છંદ.

વદુ છું હું પ્રીતે ગુણુ રડા છે ગુરુજી તણા,
નમે છે સૌ આવી દુર દીસેથી જન ધણા;
કરો રક્ષા મારી વિનંતી મારી ઉર ધરજો,
થયેલી જે ખામી પ્રભુજી તમે માફ કરજો.
નમણું હું કાંઈ પીગળ કેરા પાઠરે,
ખનાવ્યું પ્રીતેથી અલ્પમતીથી નાથરે.

રાગ ખનઝારો.

પીર ઇમામસા બલહારી હું નમન કરુંછું આવી. ટેક.
ઉત્તરમાં છેજ પંજળ એ દેશ ધણો વિખ્યાત.
પધારયા ત્યાંથી આપ પીર ઇમામસા બલહારી. ॥ ૧ ॥
આવ્યા પ્રથમ દીલ્લી માંહે ત્યાં ખીજરખાં પાદસાહે,
તે ત્યાં મળીયા તતકાંજે પીર ઇમામસા બલહારી. ॥ ૨ ॥
આપ આવ્યા ધણે વીવેકે રહ્યા મનમાં ધરીને ટેક.
આવ્યા ચૌદ ખારમાં દેખે પીર ઇમામસા. ॥ ૩ ॥
નોકર છે આપનો એક નામે ગુણુવંત હાજર એક,
તે તેા રહ્યા ધરી વીવેક પીર ઇમામસા બલહારી. ॥ ૪ ॥
બાદશાહ બોલ્યા નીરવાણુ હું કહુંછું દીલથી જાણુ,
દેસકરો કહું પરમાણુ પીર ઇમામસા બલહારી. ॥ ૫ ॥

રાગ નારાયણં.

તે દેશથી નીકળી તમે પંચે સુખેથી પધારીઆ,
 રસ્તે સુખેથી ચાલીને અમદાદ સેહેરજ આવીઆ. ૧
 મુકામ આવીને કર્યો પાદશાહ તણી હજુરમાં,
 અહમદસાહ રહું નામ છે તે વખત છે ભરપૂરમાં. ૨
 તે વખત તજવીનેકરી તો ફકીર વેશે આપ છે,
 પછી નમ્ન અમંત્રણ કરીને બેઠા ત્યાં નિશ્વાસજો. ૩
 કેટલીક વાત વીવેકથી કરી સમાગમ ત્યાંતો કર્યો,
 જમવા પધારો આપ ઉઠો રસોઇનો મહીમા ધર્યો. ૪
 આસન ધરી બેસાડીઆ ધરી ઉલટને વિવેકથી,
 જળ પાત્ર આપ્યુંને વળી થાળ ધરી ઉમેદથી. ૫
 બીક્ષા ધરી તે થાળમાં આશ્ચર્ય દીઠું એટલે,
 છે ભક્ષ મહી પીકીતાણું દેખીઉ નજરે તેટલે. ૬
 અરે આહાર આવેા ફેગ થસે છે નિયમ મારે તેતણો,
 રમાલ ઢાંક્યો તે પરે વિચાર ઉપજ્યો ધણો. ૭
 પછી મંત્ર સત્ય બજો કરી અંજલી છાંટી જળભરી,
 તે થાળ કરી મધ્યથી પીલ્લી તણી હારો કરી. ૮
 ઇશ્વર પ્રતાપે મંત્ર આપે વિવેક રૂડો થાપીયો,
 પાદશાહ તણી હજુરમાં પ્રલક્ષ પડછો આપીયો. ૯
 જન સર્વ જોઇ વિસ્મય થયા પાદશાહ રૂડી રીતથી,
 કોઈ મોટા કણુ મુજ હારે આવ્યા નિરખીને જોયા પ્રીતથી ૧૦
 ધન ભાગ્ય મારાં આજતો મનમાંહી એવું ધારીઉ,
 સું આપું એમને આ વખતે નિશ્ચે મનમાં વાપીઉ. ૧૧

સીરપાવ લાયક તેતણો પુત્રી હું આપું મુજતણી,
અતી રૂપને ગુણીજન વળી અતી બુદ્ધિશાળી છે ધણી.૧૨

દોહરો.

બુદ્ધિશાળી દીકરી, પરણાવી ગુરૂ સાથ;
પરણ્યા ગુરૂ વિવેકથી, ધર ધર મંગળ ગાય.

ભુજંગીછંદ.

સુણો સજ્જનો હેતથી એક ચિતે,
રચ્યો છંદ મે તો કરીને વિવેકે;
પીરાણા તણું તો રૂડુ ધામ છાજે,
રૂડા ગોર ઇમામસા ત્યાં ખીરાજે. ૧

આબ્યા સંવતે ચૌદસેને પચાસે,
નથી ધાન્ય પાક્યાં જગત સૌ નિરાસે;
આંપી ધારણા સરવને આવી આજે,
રૂડા ગોર ઇમામસા ત્યાં ખીરાજે. ૨

કર્યો કોપ ઇદ્રે ન વરચ્યો લગારે,
ધણો હર્ષ ધારી અડયા આપવારે;
દુખી લોકકેરાં ટળ્યાં દુખ આજે,
રૂડા ગોર ઇમામસા ત્યાં ખીરાજે. ૩

ગુરૂજી પધાર્યા ગીરમથા મુકામે,
અતિમેઘ વૃષ્ટી પડી સર્વ હામે:

રહ્યા પંચરાત્રી સહુ સુખ કાળે, રૂડા ગોર ઇમામસા ત્યાં ખીરાળે.	૪
થઇ મેઘ વૃષ્ટી કરે મન વિચારે, સહુ સજ્જનો ત્યાં ગયા છે સવારે; રૂડા સાગરે ત્યાં મહા નીરગાળે, રૂડા ગોર ઇમામશા ત્યાં ખીરાળે.	૫
આબ્યા મેઘ ખારે પડ્યા મનમૂકી, ચડ્યાં પૂર નદીયો પડી તેજ સૂકી; ક્ષમા માગવાને ગયાં સર્વ કાળે, રૂડા ગોર ઇમામશા ત્યાં ખીરાળે.	૬
ગયા ભાગોળે સજ્જનો સહુ મળીને, રંધું નીર ત્યાં ચો દીશાયે ફરીને; જવાતું નથી પીર દર્શન કાળે, રૂડા ગોર ઇમામશા ત્યાં ખીરાળે.	૭
દર્શી દુખને બાંધવા ધાર્યું ધામ, પડ્યો તીર ત્યાં જઈ કર્યોછે મુકામ; ચાલી ઝાડને શબ્દ ગંભીર ગાળે, રૂડા ગોર ઇમામશા ત્યાં ખીરાળે.	૮
કૃપા ધારી મનમાંરૂકું ધામ કીધું, સહુ જાતનાને અભય દાન દીધું; અમર કિર્તિ દેશો વિદેશમાં ગાળે, રૂડા ગોર ઇમામશા ત્યાં ખીરાળે.	૯
રૂડી સોભે કારીગરો કરી રમતો,	

- સોભા છે ઘણી સ્વચ્છતા ને સુંદરતા;
અતિ ઓખતા કાચ ભીતે જડયા જે,
૩૬ ગોર ઇમામશા ત્યાં ખીરાજે ૧૦
વળી તે તણી કિર્તી કાણે વધારી,
માંહી વસતા સૈયદો બહુ ભારી;
૩૭ સાસ્ત્ર જાણે પોતા ધર્મ કાજે,
૩૮ ગોર ઇમામશા ત્યાં ખીરાજે. ૧૧
બજે જ્યોત રૂઠી ચંદ્ર સરખી અખંડ,
કરે માનતાઓ અતિ ભરતખંડ;
આબ્યા સજ્જનો પીર દરસન કાજે,
૩૯ ગોર ઇમામશા ત્યાં ખીરાજે. ૧૨
ઘોરી ધામ બાંધી વડી ગાદી સ્થાપી,
ધર્મીં વસ્ત્ર ભગવાં તેને ગાદી આપી,
૪૦ ઓગણીસે એકાવન આજે,
૪૧ ગોર ઇમામશા ત્યાં ખીરાજે. ૧૩
કાકા કરમસી ગાદીએ છે દયાળુ;
વડા કારભારી કરે કારભારું,
ગયા સજ્જનો ત્યાં રૂઠે દીન આજે,
૪૨ ગોર ઇમામશા ત્યાં ખીરાજે. ૧૪
નમે પીર પાસે પડી સર્વ વાંકા,
વડા કારભારી છે લક્ષ્મન કાકા;
વળી જોડમાં રામા કાકા ખીરાજે,
૪૩ ગોર ઇમામશા ત્યાં ખીરાજે. ૧૫

નીતિ તેમની તો ધણી છેજ ભણી,
નામે ગુણુસાગર નજરચલી;
માંહી આવી બેઠા હસનચલી આજે,
રૂડા ગોર ઇમામસા ત્યાં ખીરાજે. ૧૬

ધણુ કારભારી થઇ ત્યાં રહ્યા છે,
કરી વસ્ત્ર ભગવાં સેવક જન થયા છે;
નથી નામ કોઇનું ધરાવેલ આજે,
રૂડા ગોર ઇમામસા ત્યાં ખીરાજે. ૧૭

મકાનો અહોનીશ કેવાં બને છે,
અબ્બુયા મનુષ્યો વીસામે કરે છે;
મકાનોપરે ચંદ્ર જ્યોતી પ્રકાશે,
રૂડા ગોર ઇમામસા ત્યાં ખીરાજે. ૧૮

સહુ ધર્મનાને કરે બોધ ખાસો,
રહે લોક સર્વે તહાં રાત વાસો;
આવે છે સદાંવૃત લેવાને કાજે,
રૂડા ગોર ઇમામસા ત્યાં ખીરાજે. ૧૯

પુર્યા કોડ સજ્જનો તણુ મન ધાર્યા,
સોભે કાચ ગોળા ને તપ્તા રૂપાળા;
ઓઠી છે રૂડી આદરો દીન આજે,
રૂડા ગોર ઇમામસા ત્યાં ખીરાજે. ૨૦

સહુ સાથ કેરાં તમે દુખ હરજો,
તમે સજ્જનો વિનતી ઉર ધરજો;
પઠે પાઠ આ તેજ વૈકુઠ પામે,

રચ્યા છે રૂડા છંદ ગણપતરામે.

૨૧

શાહીની વૃત.

વિનંતી તો સાંભળો નમ્ર મારી,
અદખળ યુદ્ધીથી કહ્યું મેજ ધારી;
આ શોભાનો તો નથી કાંઈ પાર,
થોડી દુપે આણીયો સર્વ પાર.
અહીંના શત્રુને તમે નાથ હરજો,
ગાદી અવીચળ રહે પ્રભુ તેમ કરજો;
આ વખતે છે સૌ સમાનો સમાજ,
ગાદીને છે મારો આશીરવાદ.
આસા મુજને આજ એવી પડે છે,
ગાદી પાસે આવી મનડું ઠરે છે.

ગજલ.

શોભા હવે કહું હું રોજ તણી,
મણા નથી કાંઈ છે ખુખી ઘણી;
ચોકની ખુખી છે ખુદી ઘણી,
જ્યા છે આરસ સજ્જડ કરી.
કપરનો મુકામ બનાવ્યો છે ખૂબ,
ધન્ય કરનાર રૂપ અનુપ;
હિંદુ દેવળ તણી છે રચના સહુ,

દેરા સરખુ બાંધીઉં છે બહુ.
તેની મધ્યો મધ્ય મેલી જાળીઓ,
વળા ચો દીસે શોભે બારીઓ;
પ્રથમ પેસતાં ધુમટની માંહે,
જડયાં મણી રત્ન સહુ તાંહે.
સ્તંભજ મેલ્યા ચારતે ધુમટ તણા,
કાચજ જડયા ખૂબ નથી કંઈ મણા;
લીલાને પીળા રાતા છે કાચ,
નાના ને મોટા દીસે છે આજ.
માંહી ચારે તર્ફ ખુલ્લો છે માગ,
દર્શન કરી ફેરા ફરવા કાજ;
કંબર તેની માંહે ચોલીયા તણી,
સોનેરી છે સેજ જોવાતણી.
કમાડાં છે સર્વ ચાંદી તણાં,
જરીયાની છે વસ્ત્ર કંબર તણાં;
બાંધ્યા બાંધીવાન ત્યાં છૂટશે,
સાંકળ લોઢાની બેડી ટૂટશે.
મન કામના સિદ્ધ સૌનીથશે,
પાપીનું પાપ પ્રલ્લે થશે;
ચોકની વચ્ચે કંબર છે ચોક,
નામે હાજર બેગ પૂરે છે તે ટેક.
નથી ખામી તે માંહી લગાર,
રૂડા ઝૂડા સોભે છે અપાર;

ધન ઓપતી રૂડી ઝંડાપરે,
બેઠક દેખી મારું મનકું ઠરે.
ગોમતી રૂડી છે સોભા ધણી,
નીરખી જો જો જઈ તેની ભણી;
જનોષ રૂદ્રાક્ષ ધણી ઉતરી,
થયા ત્યાં ધણા શીષ્ય ભાવે કરી.
આવે દર્શન દુરથી સજ્જન ધણા,
ધણી છે ખુબી નથી કંઈ મણા;

લાવણી રોઝની રચના ધન્ય ધન્ય ભદ્રકાળી રાહ.

ધન્ય ધન્ય પીરાણા ગામ ત્યાંતો પીર વસે ઇમામ
રૂડાં કરે છે તે કામ સર્વ જન કરાં,
ઉત્તર દીશામાં છે દાર આગે ચોક રૂડો નીરધાર;
આરસ જડયા ત્યાં અપાર નજરેં જો જો,
વાંતો કપર છે એક નામ મોટુ હાજર ખેગ.
બેડી ટુટે છે ત્યાં નેટ જુઓ નિરધારી,
રંગ મંડપમાં આલ્યા કાચ ધણેરા ત્યાં ધાલ્યા.
સુંદરદીસે છે કમાડમાં ચાંદી કરાં.
દેવલ દીસે ગોળાકાર ઉપર કળસ છે ચાર,
સોના તણા છે નીરધાર ઉચું નીહાળો;
દેરામહી પ્રીતે પ્રેઠા સન્મુખ ગુરૂજી ત્યાં ખેડા,
પાસે પુત્ર દારા દીઠા નીચુ નીહાળી જુઓ.

ગોળા તપ્ત ત્યાં અપાર સેના છત્ર દીસે ચાર,
રૂપા છત્રનો અંબાર મે નજરે જોયો;
હુતો પ્રીતે લાગું પાય દર્શનથી દુઃખ જન્ય,
નાના મોટા ગુણુ ગાય ગુરુજી કરા.

રાગ ડંડી.

સાંજે આરતી ઉતારે કરી ભાવે,
મળી શેવક જન ગુણુ ગુરુના ગાવે;
પુષ્પ થાળથી ગુરુજીને વધાવે,
દરશન કાજ સરવ સજન તાંહી આવે.
નોખત ધડીને તુરંધ તણા આવાજે,
શબ્દ તે તણા ગગનમાંહી ગાજે;
સંડલને દીને ચોધડીઆં બહું વાજે,
સૈયદ સાથ નીત પઠે છે નીમાજે.
ધણી કબરો દીસે છે રોજનમાંહે,
તારો ભવથી મુને ઝાલો મારી બાંહે,
ચંદળ્યેતી સમ દીશે છે દીવો એક,
કરી રાખીયો અતી રૂડા વીવેક.
રચના રોજન તણી જોઈ રૂડી રીતે,
ગયો ભંડાર જોવા ધરી મન પ્રીતે;
જેઠંક બંગલા ધણેરા માળ છાજે,
જેઠંકમાંહી કાકા કરમસી ખીરાજે.

(૧૮)

સર્વ સાથને અતીસે સુખ દીધું,
મુકી ચક્રીને ઉપકારી કામ કીધું;
હોજને પુવારા ત્યાં ધણેરા દીસે,
પસુપક્ષી સકલ સુખથી જળ પીસે.
સર્વ શેવકજન સુખથી એમ કહેજને,
જીવે જીવગમાં ગાદી અવીચળ રહેજને.

રાગ હરીગીત છંદમાં.

જનદેસીને પરદેસી સર્વ હેતથી ત્યાં આપતા,
આવીને રૂડા ધામમાં ગુરૂજને સીસ નમાવતા;
પછી પાસ ગાદીની જઈ પ્રીતેથી પાયે લાગતા,
સૂણી બોધ રૂડા ધર્મને ગુરૂજને સીસ નમાવતા,
કાકા અને પ્રધાન રૂડા પ્રથમ ગાદીપર હતા.
નવ જાણું હું કહ્યું નામ જઈ ગુરૂજને સીસ નમાવતા,
ગાદી પતીછે શ્યામજી ગાદી પરે ખીરાજતા,
પેથા કાકા નથુ મળી ગુરૂજને સીસ નમાવતા.
ખીરાજે કાકા કરમસી સજ્જનોને સુખઅંતી આપતા.
કરે ભંકિત રૂડી રીતથી ગુરૂજને સીસ નમાવતા;
નિતી ગુણ તણા ભંડારછે સહુ ધર્મને બોધ આપતા,
કરે સેવા તે નિસદીન ત્યાં ગુરૂજને સીસ નમાવતા.
સુખ આપી ઉનજ મૂકીને જનસકળ દીલખુશી થતા,
જળપાન પ્રીતેથી કરી ગુરૂજને સીસ નમાવતા;

કામમ અને વળી કચ્છથી જાત્રાએ સૌકો આવતા,
થયાં સુખી રહી ગુરૂ ધામમાં ગુરૂજને સીસ નમાવતા.
સૌ સૈયદ કેરા સાથમાં ગાદીપતી ખીરાજતા,
કરતા રૂડો ઉપદેસ ત્યાં ગુરૂજને સીસ નમાવતા;
રાખીને મનમાં હેત ને ઉતેજન સર્વને આપતા,
નિંશદીન ભક્તિ આદરે ગુરૂજને સીસ નમાવતા.

દોહરો.

ધન્ય ધન્ય દીન આજનો ધન્ય ધડી પળવાર,
બેઠા ગાદી ઉપરે ગાદીપતી નિરધાર;
ધન્ય અરાઠ અઠ્યાસીની તારીખ નવમી એક,
બેઠા ગાદી ઉપર મનમાં ધરીને ટેક.
ઝોગણીસેના વરસમાં પ્રાંત્રીસનો ચૈતર,
બેઠા કાકા કરમથી થયો હરખ ધરધર;
કરે રૂડો કારભાર હેતથી લખમન.કાકા,
નથી ખામી લગાર સર્વજનને સુખદાતા.
કરી ટાંકીનું કામ સુખ સહુજનને આપ્યું,
મૂકી નળ ઠામઠામ દુઃખ પ્રજનું કાપ્યું;
કર્યો સુધારો ધણો સર્વજનના સુખ માટે,
પરદુખ ભંજન આપ થયા ગુરૂને પ્રતાપે.
અવીચલ જીવો આપ સાથ સહુ સુખમાં રહેજો,
કીર્તિ ઠામે ઠામ સર્વજન જય ઉચરજો;

છપો અંતરલાપીકા.

કરજો દર્શન સર્વ પીરમાંહી પેસીને,
રક્ષણુ કરવા કાજ રહ્યા તે કામ કરીને;
ગજ ધયુ દીલ આજ ઇમાગ પીરને ભાળી,
સી રૂડી છે છપી માટે હું લઉ ઉતારી.
કાચ તણા ગોળા મહી મધ્યોમધ્ય દીસે ધણા,
કારીગરી વિસેસ છે સાખાસી છે નહી મણા;

કારભારીનો છપો અંતર લાપીકા.

લક્ષણુ ખત્રીસ પૂર કાંતી છે ચંદ્ર સરીખી,
ખરી ખાતરી કરી સમજુ દીલ જોજો હરખી;
મનમાં ધરી ઉમંગ હેતથી દર્શન કરજો,
નથી ગજતમાં જોડ મુખથી જય ઉચરજો.
કારભાર કરે છે મનથી પાળે પીડાતા પ્રાણીને,
કારજ કરે છે સર્વનાં મનમાં ઉમંગ આણીને.

માલીની વૃત.

બહુ બહુ બહુ શોભે ધામ મોટું મુરતું
અતિ અતિ અતિ આપે કામ ગરીગરોતું;
કરી કરી કરી રચના સ્વચ્છતા છે અતિશી,
દુર દુર દુર દીસાના સુખ વિશ્રામ લે છે.
કરી કરી કરી લીલા ટાંકી રૂડી ખનાવી,

भाग सुंदर मूक्या सर्वने मन भाषी;
सुप सुप सुप आभ्युं सर्व देशी वीदेशी,
धन धन धन तगने दीर्घ काका करमशी.

सुसुषु अं. ६.

दिन प्रतिपाण धर्माण ज्यो धरुं,
सरस अम उपरे अमल रहेणे;
सुपने दुःख विदारीडि सर्वतुं,
गादी गुडु तथी अमर रहेणे.
देशपर देशथी सर्व त्यां आवता,
पीर पासे जड सुप लेता;
अंग डिलट धरी प्रीत मन आहरी,
सुपथी वायु जयकार उडैता.
धर्म डेरी इडी त्यां धन कर करे,
भूपी जन सर्वको सुप भागे;
हयने कायु रांधेल ने रांधेलुं,
सर्वतुं दील सुप भांडी राणे.
सुकल पक्षे पण दीन पक्ष्या तसे,
सजन आवी तहां थाय बेणा;
मानंता जाधा लां आवी उतास्ता,
वसंभां थाय अती राय मेणा.

ઇંદ્ર વિજય છંદ.

સ્વારી ચડે મન પ્રિતધરી દસરા તણે દીન વિવેકથી મોટી,
 ગામ પીરાણે સાથ સહુજન પુજન કાજ સૈચદ મુમ નાદી;
 સાદતુરૈ રણુસીંગ બળે અતી ગાળે અવાજ બંદુક તણા,
 રંગ બે રંગી વસ્ત્રધરી બહુ સ્વાર ઘોડેપર સોબી રહ્યા.
 વળી માફાને સધરામ ધણેરા ગાળે ધુધરમાળ અવાજ ધણા,
 ઠાકા કારબારીનો સાથ મળ્યો બની સોભા રૂડી નથી કંઈજ મળ્યા;

રાગ ગજલ.

ધામ રૂડુ ગુરજનું નીરખન આવે સહુ નરનારી મળીરે. ટેક.
 ચાલો તમે સહુ ગુણીજન સજનો દરસન કરજો ભાંવે ઢળીરે,
 સકલ ધામ મેં નીરખી જોયું બાગ ગયો મન પ્રીત ધરીરે;
 જાઅજુઘ કેતકી દીસે છે ગુલખાસને ગુલાલ ધણીરે ધા,
 તાડપત્ર નાળીચેર ધણી છે મોગરો નાંગરવેલ અતીરે.
 ખીલી આત્રસીનાદળી દીસે દાડમ ઝમરખ કેળ થતીરે ધામ,
 ચંપો કેવડો લીંબુડીઓ ધણી છે સુખડ સીવકુચડી ધરી રે;
 સોપારી ફનસ છેજ ખજુરી મજુરી કરે સહુ પ્રીત ધરીરે. ધામ,
 પાંસ અને ચંબેલી બહુ છે બપૈઆને નર માર મળીરે.
 સુંદીરકુપ દીસે છે તહાં તો પાણી ભરે નરનાર મળીરે. ધામ,
 સાગરસમ રૂડુ છે સરોવર નીરબરું છે સ્વચ્છ સુંદીરે,
 પક્ષી સહુ કલ્પોલ કરે છે ખાપ હવા સજ્જન તહીરે. ધામ.

દોહરો.

હવા ખાય સજ્જન સહુ જાવે સાંજ સવાર,
ગુણ ગાવે ગુરુજી તણા પ્રીતે સહુ નરનાર;

સૈયદા વિષે છપ્પા.

નિતિવાન ગુણવાન સાંભળો સૈદ ગણાવે,
કરે ધર્મનો બોધ મનમાં ધરીને ભાવે;
ગુરુના કુળથી થયા રૂડેરા નજરઅલી,
નિતિ ધર્મ ભરપુર દીસે છે હસન અલી.
સૈદમીયાં અશ્કરઅલી છે મોટા મોટા,
કરે ધર્મનો બોધ ધણા દીસે છે છોટા;
નથી ધરાવેલ નામ કોઈનું કવિતા માંહે,
સુણજો સમજુજન ભાવ ધરીને મનમાંહે;

મનહર છંદ.

નીતિ ધર્મના ભંડાર ગાદી પતી કરમસી,
ધીરતાને સ્થીરતા બહુ દયા દીલમાં વસી;
ધરી મનમાં ઉમેદ કામ તમે સારૂ કીધું,
નળ સૂઝ્યા કામ કામ પ્રજ્જને સુખ દીધું.
મનમાં ધરીને કામ કર્યું ઉપકારી કામ,
નાત જાત પાણી પીએ ખરચ્યા ધણા દામ;
સર્વનારા માંહી જેમ જોપે છે ધણેરો સસી,

સૈયદ ફેરા સાથ માંહી સોબે કાકા કરમશી.

ચાબખો ભગવાઓ તણો.

- સાંભળો આર્ય બંધુ મારા પ્રીતથી ગુણગાઉ બાવાના,
હજુરમાં મોટા કારભારી રામજીકાકા સાર
નિશદીન કાકા પાસ રહીને કરેડો કારભાર. સાંભળો. ૧
- પુળ કાકા પુળરી ત્યાં દોલીયામાં ગાપાળ.
મંગળ કાકા હરજીને જોયા જઈ તતકાળ. સાંભળો. ૨
- મોદીખાનામાં ખીરાજે ભાંજીકાકા સાર
ધીસાકરને ખાંડ દીસે છે હીરા ભગતને હાથ. સાંભળો. ૩
- બોધ કથા શીખે છે નથુ રહે કારભારી પાસ;
માવજી માંડલને લાલજી પૂરે મનની આશ. સાંભળો. ૪
- સદ્રાવત હરદમ આપે છે ધરી મનમાં ટેક;
ઘોડાં બળદ દીસે માંહી ઘંટ રૂડો છે એક. સાંભળો. ૫
- અશ્વ અને ગોશાળા માંહી ગયો ધરીને ધીર;
સધરામ માદા નજરે જોઈ સજ્જ કરે ત્યાં કીર. સાંભળો. ૬

મનહર છંદ.

કારભારી લખમન કારભાર રૂડો કીધો;
ફરજ બળવી પોતે પોતાના મર્જદની.
પીરાણા સોભાવ્યું સાઈ ધામ તો ઇમામસાનું;
તન ગન ધન ગણી મટાડી આપદની.

નામનાનું કામ ક્ષીણું બંધ મૂકી નામ લીધું;
જળ તણું સુખ આપ્યું કરી ઉપકારનું.
સાધુ રૂપે સાધકારી નામ બાવાનું વધારી;
વચન માનીલે પોતે કહેલું આભારનું.
માંછલીનું જળ સાથે હેત જેનું અહોનિશ;
માતાનું બાળક સાથે પોયણીનું ચંદ્રમાં.
કમળનું સૂર્ય સાથે બ્રમરનું પુષ્પ સાથે;
હેત કાકા તણું દીસે સેવકના સાથમાં.
ધામ કેરૂ હિત તાકયું સદા મન હિતકારી;
હિત ધારી આભારી તે હેત રાખ્યું ભાવથી.
હેત રાખ્યું અહોનિશ ગુણુ કરી ખુબ જાણી.
સુખ આપ્યું સજનને અન્ન જળ પાનથી;

પેઠીનામાની હકીકત.

ગુરૂ ઇમામ સાથે આવીને પોતે પીરાણાં ધામે સુકાંમ કરી
રહ્યા તે કચ્છ કાનમ તથા ચરોતર અને દક્ષણમાં પુરાનપુર પુના
સતારા મુંબઈ સુરત વગેરેના લોકો પૂર્ણ ભાવથી માનીને તેમના
સેવકો થયા આમનો ધર્મ હીંદુ તથા મુસલમાન બંને ધર્મના
લોકોની મનની કલ્પના પૂર્ણ હેતથી કરે છે. પીરાણામાં બારે માસ
તેમના ધર્મના માણસો આજ્ઞા કરે છે. દર પડવેના મેળા ખુબ
જોવા લાયક બરાય છે. પોતે પોતાની પીરાઈ જણાવી એટલુંજ
વહી પણ તેમના પછી તેમને ચાર દીકરા થયા તે દરેકે માં

ક્યાં જગ્યાઓ બાંધી તે નીચે પ્રમાણે છે તે સર્વ સંભળીને સાંભળો. કવિતામાં બરાબર હકીકત નહીં લખતાં વર્ણનરૂપે લખી છે તે પ્રીત ધરી સાંભળો.

૧. ગુરુ ઇમામસા બાવાની પછી તેમના વડીલ પુત્ર તુર-અલી મહમદસા બાવા થયા તે ધણાજ પરાક્રમી હતા. તે પોતે પોતાની પાસે રહી ભક્તિ કરીને દીવસ ગુજરતા તે તેમના મુકામમાં પશ્ચીમ દીશામાં પોતાના પીતા પાસે રહેલા છે.

૨. ગુરુજીના ખીજ દીકરા બાકરશા બાવા થયા તે પોતે અમદાવાદના સારંગપૂર દરવાજા બહાર મુકામ બાંધીને તે રહેલા છે તેમની માનતા બહારકોટના તથા અમદાવાદના ધણા લોકોમાં ચાલે છે તે તે બાવા તેમની મનકામના સીદ્ધ કરે છે.

૩. બાલકશા બાવા તે ગુરુ ઇમામશા બાવાના ત્રીજા દીકરા થયા તેમણે પણ પાટણમાં જઈ ધામ બાંધી રહેલા છે તે તેમની માનતાઓ પાટણ પાલણપૂર ડીસા વગેરે મુલકમાં ધણી ચાલે છે.

૪. બાલેસા થયા તેમનો રાજો ધણો જોવા લાયક છે તે રાજો ખંભાયત છે તેમની માનતા ત્યાં ધણી ચાલે છે એ રીતે ગુરુ ઇમામસા બાવાજીના ચાર દીકરા થયા તે તેમણે સર્વ પરદેશ રહી પોતાની પીરાઇ બરાબર જણાવી સેવકોનાં સારી રીતે કામ કર્યા કે સેવકોમાં તેમના ગુણતુ સારી રીતે ગાન કરે છે.

એટલુંજ નહીં પણ બાવાજીની પેઠી પછી ક્યા ક્યા થયા તે ક્યાં ક્યાં જઈ રહ્યા તે સાંભળો. ગુરુ ઇમામસા બાવાના

વડીલ પુત્ર નુરચંદી મહંમદશા ખાવા થયા. તેમના પુત્ર સૈયદખાં
 ખાવા તે પણ ધણા પરાક્રમી થઇ ગયા. તેમના પુત્ર સોલેખાન
 ખાવા થયા. તેમના દીકરા હાસમસ્ત ખાવા થયા તે તેમના દી-
 કરા બડા મહંમદશા ખાવા થયા તે ધણા પરાક્રમી થઇ ગયા તે-
 ગણે દક્ષિણમાં જઈ પુરાનપુરમાં રોજો બાંધી રહેલા છે ત્યાં તે-
 મની માનતા આખા દક્ષિણમાં ચાલે છે, ખાનદેશ વગેરે ઠેકાણે
 ધણી ચાલે છે, તેમની ગાદી પુરાનપુરમાં છે તે ગાદી ઉપર સૈય-
 દખાની સૈયદ રહેલા છે. તે બડા મહંમદશા ખાવાના દીકરા
 સાજી ખાવા થયા તેમનો રોજો પીરાણામાં છે. ત્યાર પછી તેમના
 ચીરનજીવી બાબામહમદશા થયા તે પોતે પોતાની નાની વયમાં
 ધણા તાતકાલીક થયા, તે આશરે વર્ષ તેરની ઉમરે ગુજ્યા તે-
 થીજ બાબા મહંમદશા નામ ધરાવેલ છે તે બાબા મહંમદશાનો
 રોજો પીરાણામાં છે તેમને માનવાબાબા પીરાણાનાજ પાંચીયા
 તથા સાતીયા છે તે રોજમાં ધણાજ આરસજડીત છે. તેમનો
 ધર્મ પાટણવાડામાં તથા ડીસા વગેરેમાં ચાલે છે. કાનમ ચરો-
 તરમાં પણ ધણા શેખ, પટેલીઆઓમાં એમનો ધર્મ તાતકાલીક
 ચાલે છે. આ રીતે તે ગુરૂ ઇમામશા ખાવાની ઓલાદમાં પણ
 ધણા નુરવાળા થયા તેમની થોડી ધણી ખીના વર્ણનરૂપે આપી
 છે તે સજ્જનો ધ્યાન દઇ વાંચો.

(૨૮)

કાહરો.

ધન ધન પીર ઇમામસા ધન પીરાણા ધામ;
પૂર્ણ ભાવ મનમાં ધરી કરે સકળનાં કામ.
સંવત ઓગણીસના પાવન કારતીક માસ;
ધન ધન રૂઠી અષ્ટમી વાર રૂઠો સોમવાર.
ક્ષપ્ત્યું ગીરમથા ગામમાં મનમાં ધરીને હામ;
ચીરનજીવો જોસી તણા ગણપત છે મુજ નામ.

સંપૂર્ણ.

જાહેર ખખર.

સર્વ સંબંધોને ખખર આપવામાં આવે છે કે આ પુસ્તક (ગુરુ ઇમામસા બાવાતું) વર્ણન અતી રમુજ ને આજ દીન સુધી કદી નહીં થયેલું તેના થોડાધણા હેવાલ બનાવી પ્રસીદ્ધ કરેલો છે તે જેને રાખવાની ખુશી હશે તેમને નીચે સહી કરનાર પાસેથી રોકડી કીમતે મળશે. દેશાવર વાળા આહકોને કાગળથી ખખર મોકલેથી મોકલવામાં આવશે.

સહી. કારભારી કાકાં લક્ષમણ.

તથા. ગણપતરામ અભેરામ ભટ.

મુકામ. પીરાણા તા. ઝીરમથા.

